

متن دو زبانه‌ی قانون مدنی ایران

ترجمه‌ی انگلیسی به قلم: پروفسور سیدحسن امین

قاضی اسبق دادگستری ایران، استاد بازنشسته‌ی کرسی حقوق دانشگاه کلاسکو کالیدونیا
وکیل دادگاه‌های عالی اسکاتلند

[سكنی]

ماده‌ی ۴۳- اگر حق انتفاع عبارت از سکونت در مسکنی باشد، سکنی یا حق سکنی نامیله می‌شود و این حق ممکن است به طریق عمری یا به طریق رقبی برقرار شود.

[تصرف معتبر]

ماده‌ی ۳۶- تصرفی که ثابت شود ناشی از سبب مملک یا ناقل قانونی نبوده معتبر نخواهد بود.

[حبس مطلق]

ماده‌ی ۴۴- در صورتی که مالک برای حق انتفاع مدتی معین نکرده باشد، حبس مطلق بوده و حق مزبور تأثوت مالک خواهد بود، مگر این که مالک قبل از فوت خود رجوع کند.

[اقرار متصرف به مالکیت سابق دیگری]

ماده‌ی ۳۷- اگر متصرف فعلی اقرار کند که ملک سابقًا مال مدعی او بوده است، در این صورت، مشارالیه نمی‌تواند برای رد ادعای مالکیت شخص مزبور به تصرف خود استناد کند، مگر این که ثابت نماید که ملک به ناقل صحیح به او منتقل شده است.

[ایجاد و زوال حق انتفاع]

ماده‌ی ۴۵- در موارد فوق، حق انتفاع را فقط درباره‌ی شخص یا اشخاصی می‌توان برقرار کرد که در حین ایجاد حق مزبور وجود داشته باشند، ولی ممکن است حق انتفاع بعما برای کسانی هم که در حین عقد به وجود نیامده‌اند برقرار شود و مادامی که صاحبان حق انتفاع موجود هستند، حق مزبور باقی و بعد از انقضاض آنها حق زایل می‌گردد.

[مالکیت فضا و قرار زمین]

ماده‌ی ۳۸- مالکیت زمین مستلزم مالکیت فضای محاذی آن است، تا هر کجا بالا روید و همچنین است نسبت به زیرزمین، بالحمله مالک حق همه‌گونه تصرف در هوا و قرار دارد، مگر آن‌چه را که قانون استثناء کرده باشد.

[اماوه‌ی تصرف در بنا و درخت]

ماده‌ی ۳۹- هر بنا و درخت که در روی زمین است و همچنین هر بنا و حفری که در زیر زمین است، ملک مالک آن زمین محسوب می‌شود، مگر این که خلاف آن ثابت شود.

فصل دوم: در حق انتفاع

[حق انتفاع]

ماده‌ی ۴۰- حق انتفاع عبارت از حقی است که به موجب آن شخص می‌تواند از مالی که عین آن ملک دیگری است یا مالک خاصی ندارد، استفاده کند.

بحث اول: در عمری و رقبی و سکنی

[عمری]

ماده‌ی ۴۱- عمری، حق انتفاعی است که به موجب عقدی از طرف مالک برای شخص، به مدت عمر مالک یا عمر منتفع و یا عمر شخص ثالثی، برقرار شده باشد.

[رقبی]

ماده‌ی ۴۲- رقبی حق انتفاعی است که از طرف مالک برای مدت معینی برقرار می‌شود.

[تكلیف حافظت و عدم سوءاستفاده منتفع]

ماده‌ی ۴۲- منتفع باید از مالی که موضوع حق انتفاع است، سوءاستفاده نکرده و در حافظت آن تعدى یا تغیریط ننماید.

[مخارج نگاهداری موضوع انتفاع]

ماده‌ی ۴۹- مخراج لازمه برای نگاهداری مالی که موضوع انتفاع است، بر عهده‌ی منتفع نیست، مگر این که خلاف آن شرط شده باشد.